

Gromada: Angiospermae (Okrytozalążkowe)

Gatunek: *Paeonia lactiflora* (Piwonia chińska) syn. *P. albiflora*

Rodzina: *Paeoniaceae* (Piwoniowate)

Pochodzenie, występowanie: we wschodniej Azji (Syberia, Chiny i Japonia), występuje na naturalnych stanowiskach w Europie, Azji, w płn.- zach. Ameryce oraz Peru.

Opis: bylina o mięsistych, zgrubiałych korzeniach. Łodyga czerwona o wysokości 70 do 100 cm. Pędy sztywne, wzniesione u nasady lekko zdrewniałe.

Liście: złożone, ciemnozielone, lekko skórzaste na silnych ogonkach, podwójnie trójdzielne o odcinkach eliptycznych i lancetowatych. Listki osadzone są na krótkich ogonkach, o brzegach słabo ząbkowanych, czerwono żyłkowane.

Kwiaty: obupłciowe, duże (do 14 cm) pachnące, białe, różowe, czerwone. Kwitnie w maju i czerwcu. Znanych jest mnóstwo odmian o kwiatach pojedynczych, pełnych i półpełnych.

Owoce, nasiona: kilkunasienny wielomieszek, nasiona duże, ciemne, w osnówce.

Wymagania, zastosowanie, ciekawostki: jej nazwa ma boskie pochodzenie, gdyż *paionia* nazywała się roślina, którą Apollo uleczył Hadesa. *Paion* było przydomkiem Apollina Uzdrowiciela. Wierzono, że piwonia ma właściwości lecznicze i zapobiega obłędowi, chroni przed czarami i urokami, odpędza duchy nieczyste. Piwonie wymagają miejsc otwartych, osłoniętych od wiatru, dobrze oświetlonych. Gleb żyznych, średnio zwięzłych, próchnicznych, gliniastych, utrzymujących wodę nawet w okresie letniej suszy, choć głębsze warstwy powinny być przepuszczalne, bo nadmiar stojącej wody powoduje gnicie jej mięsistych korzeni. Najodpowiedniejsze są gleby o odczynie kwaśnym o pH 5-6. Uprawiane są jako rośliny ozdobne dla wielkich i pachnących kwiatów, choć oprócz kwiatów ma również dekoracyjne liście, które jesienią często się przebarwiają. Piwonie rozmnaża się przez podział karp. Są to rośliny długowieczne (do 15 lat), rosną powoli, dopiero kilka lat po posadzeniu w pełni się rozwijają i obficie kwitną.

